

Heinrich Dippel,
La koro ĉe l' Rejno

tradukita de N. N. 16

En Rejno profunda kaŝiĝas kron'
Sorĉita el or' kaj juvela ŝton',
Kaj kiu ĝin levos kun brava kor'-
Li estos kronata en sama la hor'.
De l' Belt' ĝis Danubo en land' kiu ajn
Reganto li estos: la Reĝo de l' Rejn'!

En Rejno profunda kaŝiĝas lir'
El blanka eburo kaj brilsafir'
Kaj kiu ĝin levos kun brava kor' -
Tuj verve li kantos kun fajra fervor'.
Senmorta li estas en temp' kiu ajn:
La Bardo estonta, la Bardo de l' Rejn'!

Ĉe Rejno post verdaj vinbranĉoj jen
Dometo sin kaŝas kun gajmien'.²
Enloĝas knabino kun virga kor',
Je virto ja riĉa, malriĉa je or'.
Se virgan ĉi koron akirus mi,
Mi donus la kronon, la liron por ĝi!

*Traduko de la Germana poemo "Das Herz am Rhein" de HEINRICH DIPPEL (*1825 – †1870) en Esperanton de N. N. 16 en 1932-08-01.*

Arg-496-969 (2009-12-02 13:19:24)

El: Heroldo de Esperanto, Köln, Germanio. Speciala numero, 13-a jarkolekto, 1-an de aŭgusto 1932. Redaktoroj: Teo Jung/Joseph Ferdinand Berger.

Vidu ankaŭ la retejon <http://www.literaturo.dk/rejno.htm>, kiun verkis s-ro Lars Kromann, Stenbrydervej 6, Værløse, DK-4640 Fakse, Danujo.

Mi, Manfred Retzlaff, proponas alian tradukversion de la unuaj du linioj de la tria strofo; ĉar mi pensas, ke la vortoj "kun gajmien" ne bone konvenas al dometo. Mi aldonas mian ŝanĝo-proponon en piednoto.

²aŭ eble pli bone:

Mi konas dometon en verda ĝarden'
Kaŝitan malantaŭ vit-branĉoj jen.

Heinrich Dippel,
Das Herz am Rhein

Es liegt eine Krone im tiefen Rhein,
gezaubert von Gold und von Edelstein.
Und wer sie erhebt aus tiefem Grund,
den krönt man zu Aachen in selbiger Stund:
Vom Belt bis zur Donau die Lande sind sein,
dem Kaiser der Zukunft, dem Fürsten am Rhein.

Es liegt eine Leier im grünen Rhein,
gezaubert von Gold und von Elfenbein,
und wer sie erhebt aus tiefem Grunde,
dem strömen die Lieder begeistert vom Mund.
Der Kranz der Unsterblichkeit wartet sein,
des Sängers der Zukunft, des Sängers am Rhein.

Ich weiß wo ein Häuschen am grünen Rhein,
umranket von Reblaub die Fensterlein,
drin waltet ein Herz so engelgleich,
so arm zwar an Gold, doch an Unschuld so reich.
Gehörte dies Herz an dem Rheine mir,
ich gäbe die Krone, die Leier dafür.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH DIPPEL (*1825 – †1870), publikigita 1847.*

Arg-496-967 (2014-04-23 13:18:19)

Gefunden in <http://ingeb.org/Lieder/esliegt.html>. La kanto esta aŭdebla en <http://www.youtube.com/watch?v=Zj06nnhLy6s>.